

ΣΤΗ ΖΟΥΓΚΛΑ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

ΚΥΝΗΓΙΑ ΑΓΡΙΩΝ ΘΗΡΙΩΝ

(Άρθρο του περιφήμου εξερευνητού και κυνηγού Δόκτορος Φερνίχ)

Στην Ανατολική Αφρική, μεταξύ της λίμνης Βικτόριας και των δυτικών άκτων της Μαύρης ήπειρου, απλώνεται με' άτέραντη έκταση, γεμάτη δάση, μοναδική στον κόσμο για κυνήγια θηρίων. Ο δόκτωρ Φερνίχ, περίφημος κυνηγός κι' εξερευνητής, ο οποίος κυνηγούσε μαζί με τον επίσης περίφημο κυνηγό Ρώσο πρίγκιπα Ντενίνοφ, δημοσίευσε τελευταία ένα άρθρο σχετικά με' τα κυνήγια του, στο όποιο γράφει τα έξης :

— Ο έπαινος παράδεισος των κυνηγών είνε, ασφαλώς, ή χώρα των άγριων Μασσαί. Έχει θρόσκα κανείς άφθονους έλεφάντες, Ιεποποτάμους, ρινόκερους, εγχνούδ, αντίλοπες, ζέβρους, κροκοδείλους, παθήκους, άετούς και κυρίως λιοντάρια...

Δέν πρέπει όμως να φαντάζεστε ότι φτάνει ν' αποδισαθή κανένας ένα καλό πρωί στην εύλογημένη αυτή γη με' το τούφεκι του, τα τρόφια του και τα πυρομαχικά του για... να ξεκινήση άμέσως πρὸς ανάζητησιν των άγριων αυτών θηρίων. Προηγουμένως πρέπει να ύποβληθή σε μερικῶς απαραίτητες διατιπώσεις. Πρώτα-πρώτα πρέπει να έφοδιασθή με άδεια—ή μάλλον με άδειες—κυνηγιού. Γι' ατί, για κάθε είδους θηρίου που σκοπεύει να κυνηγήση, πρέπει να έχη και ιδιαίτερη άδεια... Έκτος άν προτιμά να πληρώση 375 φράγκα και να πάρη άδεια κυνηγιού όλων γενικῶς των θηρίων, εκτός των έλεφάντων.

Η άδεια κυνηγιού έλεφάντων εκδίδεται χωριστά και στοιχίζει άλλα 750 φράγκα...

Άφου λοιπόν ο κυνηγός προηθευθή την άδειά του, είνε αναγκασμένος να προσλάβη μερικους μαύρους που θα του χρησιμοποιούν ως οδηγό. Για τον καθένα άπ' αυτούς θα πληρώνη 14 ρ ο υ π ι α τό μήνα, στο ειδικό γραφείο που τους προηθεύει.

Καθώς βλέπετε, τα έξοδα όλόένα κι' αυξανόν.

Οι μαύροι αυτοί δέν χρησιμοποιούν τίποτ' άλλο στους κυνηγούς, παρά μόνο για να μεταφέρουν τις άποσκευές τους. Η δειλία τους είνε αφάνταστη και γι' αυτό δέν πρέπει ποτέ να ύπολογίζην οι κυνηγοί σ' αυτούς. Σ' έμένα τουλάχιστον συνέβη κάποτε τό έξης χαρακτηριστικό επεισόδιο :

Ένα άπόγευμα ειγ' αναβέσει σε δύο άπ' τους μαύρους της ακολουθίας μου να μεταφέρουν με' βαλίτσα μου από κάποιο χωριό ως τη σπηνή μου, που την είχα στήσει στην άρχη της ζούγκλας. Οι δύο μαύροι ξεκίνησαν συνοδευόμενοι, για πᾶν ένδεχομένο, και από άλλους δύο άπλωμένους ύποφύλους τους. Έπειδή ή σπηνή μου άπευχε άρκετά από τό χωριό, βρισκόντουσαν ακόμα στο δρόμο την ώρα που άρχισα να σκοτεινιάζη. Τότε οι τέσσερες μαύροι ένάχτηναν τό θήμα τους για να μη τους προφτάση ή νύχτα στο ύπαιθρο.

Έξαφνα καθώς προχωρούσαν, διέκριναν δύο λιοντάρια ξαπλωμένα καταμεσῆς του δρόμου, τα όποια μούγκριζαν άπειλητικά. Άμέσως οι δύο άπολοι μαύροι παρατήσαν τη βαλίτσα, οι δύο άπλωμένοι τα όπλα τους, και σκαρφώσαν κι' οι τέσσερες, σαν μαϊμούδες, στα γειτονικά δέντρα!

Τα λιοντάρια σηκώθηκαν τότε άργά, και, με τό περήφανο βήμα τους, πλησίασαν κι' άρχισαν να μυρίζουν τη βαλίτσα και τα πεταμέματα τους. Κατόν, με τον ίδιο άργό θηματισμό τους, έξαφανίστηκαν μέσα στη ζούγκλα.

Οι τέσσερες μαύροι, ώστόσο, δέν τοίμωσαν πειά να κατέβουν άπ' τα δέντρα τους. Όλη τη νύχτα ξμειναν σκαρφωμένοι πάνω σ' αυτά και μόνον όταν ξημέρωσε καλά, κι' άφου κίτταξαν προσεχτικά όλόγυρα και βεβαιώθηκαν ότι δέν διατρέχαν πειά κανέναν κίνδυνο, άποφάσισαν και κατέβηκαν κάτω!...

Κι' όμως, κανένα άπ' όλα τα θηρία που κατοικούν στη ζούγκλα, εκτός από τον ρινόκερο, δέν έπιτίθεται πρώτο έναντιον άνθρωπου, όταν δέν τό ένοχλήσει κανείς.

Ο ρινόκερος της Αφρικής διαφέρει από τον άσιατικό κατά τον αριθμό των... κέρατων του! Ο ρινόκερος της Άσίας έχει ένα μόνο κέρατο, ενώ της Αφρικής έχει δύο. Το τρομερό αυτό θηρίο είνε άσημώτατο. Το δύσμορφο κεφάλι του, τα κρεμασμένα του αυτιά, και τό χοντρό του θήμα τό κάνουν να μοιάζη με πραγματικό τέρας της Άποκαλύψεως. Τα μάτια του δέν βλέπουν και τόσο καλά, έχει όμως άνευτημένο σε μεγάλο

βαθμό την όσφρησι και οδηγείται άπ' αυτό.

Η μωροδία του ανθρώπου τρέχει σε φυγή όλα τα θηρία, από την αντίλοπη ως τον έλέφанта. Τον ρινόκερο, άνεταντίας, τον τραβάει σαν μαγνήτης. Μόλις μυριστή άνθρωπο, άρχίζει να τρέχη όσο πιο γρήγορα μπορεί πρὸς τό μέρος του.

Άλλοίμονο στον κυνηγό, ο όποιος, την ώρα που αντιμετωπίζει έπίθεσι ρινόκερου, δέν θα τον πετύχη με τον πρώτο πυροβολισμό! Πρέπει, με μεγάλη προσοχή και ψυχραμία να σκοπέτησιν οι άνάμεσα στο μάτι και στο αυτί. Μονάχα έχει άν τό πετύχει ή σφαίρα θα τ' άφήση στον τάτο...

Κάποτε, ενώ κουνένταζα άμέρμινος μέσ' στη ζούγκλα με τον πρίγκιπα Ντενίνοφ, είδα ξαφνικά έναν ρινόκερο να όρμηά καταπάνω μου, με τό κεφάλι του καταβασμένο για να με ξεκολιάση με τα τρομερά κέρατά του. Χωρίς να χάσω την ψυχραμία μου, όλο-ξα άμέσως τό τούφεκι μου και τό σκόπεψα. Δέν είχα όμως τον άπαιτούμενο καιρό να σκοπέσω καλά, κι' έτσι ή σφαίρα μου χτύπησε τον ρινόκερο στη σάχη. Άμέσως ένα ούρλιασμα τρομερό άντήχησε, ούρλιασμα πόνου και μανίας συγχρότως. Για μία στιγμή στάθηκε ζαλισμένο από τό χτύπημα. Μα συνήλθε άμέσως και όρμησε πάλι έναντιον μου.

Έ, τη στιγμή εκείνη, βιολογώ ότι άντικρουσα τον θάνατο με τα μάτια μου! Μέσα σ' ένα δευτερόλεπτο άντέληθη ότι ήμουν χαμένος. Μα έξαφνα τότε, μία σωτηρία έμεινεσε πέρασσε σαν άστρατή από τό μυαλό μου. Έπέταξα τό άχρηστο πειά τούφεκι μου και μ' ένα πήδημα βρέθηκα άκουμπισμένος με τη ράχη στον κορμό ενός τεραστίου δέντρου. Ο ρινόκερος παρακολούθησε την κίνησή μου. Και με τρομερή φόρα, μανιασμένος από τη λύσσα, έτρεξε πρὸς τό μέρος μου. Έγώ όμως τον περιμένα άτάραχα. Και τη στιγμή που τό θηρίο έφτασε σ' άπόσταση έλάχιστων θμημάτων από τό δέντρο, στο όποιο είχα άκουμπήσει, με μίαν άτότουμη κίνησι τραβήχηκα πρὸς τό πλάι...

Τότε συνέβη κάτι καταληρητικό, κάτι αφάνταστο. Ήταν τόσο άπότομη και ξαφνική ή κίνησή μου, ώστε ο ρινόκερος δέν πρόφτασε να κόψη τη φόρα του. Έτσι έπεσε μ' όλη του τη δύναμη απάνω στο δέντρο, στο όποιο στη-τρομερά κέρατά του χώθηκαν μέσα στον κορμό τό δέντρου!

Του κόπον κατέβαλε τώρα άπεγνωσμένες προσπάθειες για να τ' άποσπάση από κει. Τα κέρατά του είχον σφηνωθεί για καλά! Τότε, χωρίς να χάσω ούτε στιγμή, άρταξα τό τούφεκι του συντόφου μου, σκόπευσα τον εχθρό μου μ' όλη μου την ήσυχια και το σφηνώσα με' σφαίρα άνάμεσα στο αυτί και στο μάτι... Τό θηρίο τινάχτηκε, έσπάρησε λίγο και κατόν άπόμεινε άκίνητο... Έίχε σκοτωθεί!

***

Όταν σκοτωθεί ένας ρινόκερος, του κόβουν άμέσως τό κεφάλι, του βγάζουν τους χαλιόδοντες και παραδίδουν τό σώμα του στους μαύρους. Οι μαύροι θεωρούν ως έξαιρετικό «μίζε» τό κρέας του ρινόκερου. Κόβουν σε φέτες τό κρέας του και τό ψήνουν και τό ξαναψήνουν επί πολλές μέρες. Το κρέας του ρινόκερου είνε, ως γνωστόν, πολύ σκληρό, με έτσι μαλακώνει και γίνεται σαν τζελατίνα.

Στην ίδια περιοχή μου έτυχε να σκοτώσω και πολλά «εγχνού».

Τα «εγχνού» είνε περιεργότατα θηρία. Στο κεφάλι μοιάζουν με βοδι, στο κορμί με αντίλοπη, έχουν ουρά και χαιτή αλόγου και άνοστημα άγγελάδας. Το κυνήγι τους είνε δυσκολώτατο, γιατί μύριζονται άμέσως τον κίνδυνο και σπεύδουν να κρυφτούν. Οι μαύροι όμως τ' αναζητούν με κάθε τρόπο, γιατί ή ουρές τους είνε περιζήτητες από τους... μαγους των. Τις μεταχειρίζονται για τα ξόδια τους και τις κρατούν ως εμβλήματα της ιερῆς τους έξουσίας. Άλλά και ή χαιτή των «εγχνού», όταν πλεχτεί σε πλεξίδες, μεταβάλλεται σε θαυμάσια βραχιόλια, περιζήτητα από τις φιλάρεσες μάστερες!

Άγριοχορος της Αφρικής.

Τό «εγχνού».